NICETAS REMESIANENSIS · ORIGENES · HUGO DE FOLIETO · HUGO DE S. VICTORE · HILDEBERTUS CENOMANENSIS · AUGUSTINUS

Salzburg (?), 1. Hälfte 13. Jh. Seite 135r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8475
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

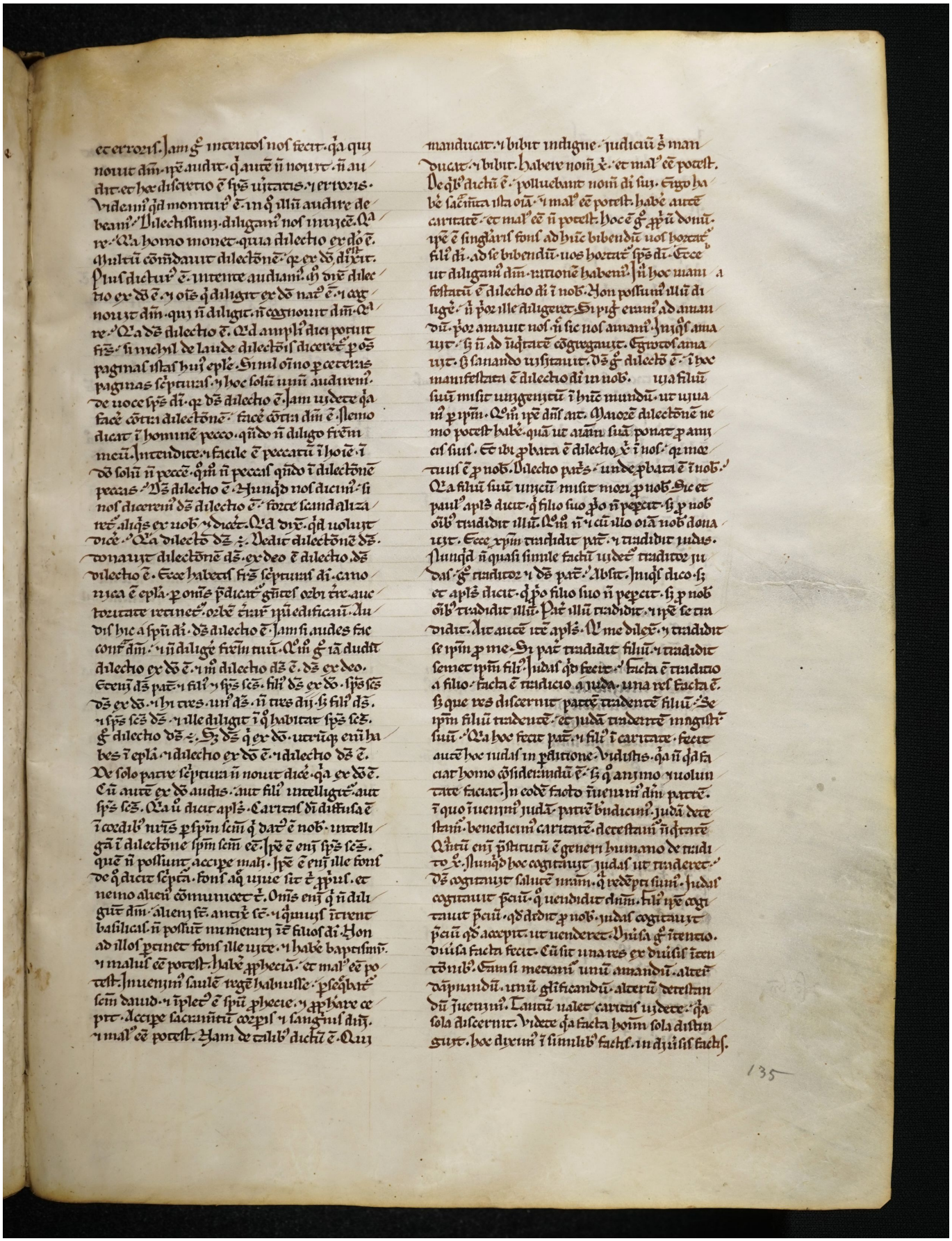

ec errores. Jam g intentos nos fecit. qa qui
nouit dm. qe audit. qaute ñ nouit. ñ au
dit. et hæc discretio ē spis uitatis. ⁊ errores.
Videmus qd monitus ē in q illū audire de
bemus. Vilechissimi. diligamus nos inuicē. Qa
re. Qa homo monet. quia dilectio ex dō ē.
Multū cōmendauit dilectōnē. qe ex dō. dicit.
Plus dicetur ē. intente audiamus. q dñe dile
ctio ex dō ē. ⁊ ois q diligit ex dō nat ē. ⁊ cog
nouit dm. qui ñ diligit. ñ cognouit dm. Qa
re. Qa ds dilectio ē. Qd ampli dici potuit
fis. si nihil de laude dilectōis diceret. p os
pagnas istas hus epla. Si nil oīno p ceteras
pagnas septuas. ⁊ hoc solū unū audiremus
de uoce spis di. qe ds dilectio ē. Jam uidete qa
facē cōtra dilectōnē. facē cōtra dm ē. Si homo
dicat. i hominē peco. qūdo ñ diligo fratrem
meū. Intendite. ⁊ facile ē peccatū i hoiē. i
dō solū ñ peccē. qm ñ peccas qūdo ī dilectōnē
peccas. Vs dilectio ē. Hunqd nos dicimus. si
nos dicerem ds dilectio ē. forte scandalizare
tur aliqs ex nobis. ⁊ dicat. Qd dis. qd uoluit
dicē. Qa dilectio ds. Vedit dilectōnē ds.
donauit dilectōnē ds. ex deo ē dilectio. ds
dilectio ē. Ecce habetis fis septuas di. cano
nica ē epla. p omīs pducat gtes. ordi tre auc
toritate retinet. orbē cuius pñ edificatū. Au
dis hic a spū di. ds dilectio ē. Jam si audes fac
cōtra dm. ⁊ ñ diligē fratrem tuū. Qm g iā dudū
dilectio ex dō ē. ⁊ m dilectio ds ē. ds ex deo.
Ecce ds pat ⁊ filius ⁊ spis scs. filius ds ex dō. spis scs
ds ex dō. ⁊ hi tres. unus ds. ñ tres dii. si filius ds.
⁊ spis scs ds. ⁊ ille diligit i q habitat spis scs.
g dilectio ds. Si ds q ex dō. utrūq; enim ha
bes i epla. ⁊ dilectio ex dō ē. ⁊ dilectio ds ē.
Ne solo patre septuā ñ nouit dicē. qa ex dō ē.
Cū autē ex dō audis. aut filius intelligitur aut
spis scs. Qa ū dicat apls. Caritas di diffusa ē
i cordib nris pspm scm q dat ē nob. intelli
gā i dilectōne spm scm ē. Spe ē enim spis scs.
quē ñ possunt accipe mali. Spe ē enim ille fons
de q dicit sepē. fons aq uiue sit ē appus. et
nemo alienū cōmunicet ē. Omis enim q ñ dili
git dm. alienus sē. antē sē. ⁊ q muis intrent
basilicas. ñ possunt mmeruī ī ē filios di. Non
ad illos pinet fons ille uite. ⁊ habē baptismū.
⁊ malus ē potest. Habē ppheciā. et mal ē po
test. Inuenimus saulē regē habuisse. psalmū
scm dauid. ⁊ iplet ē spū pheciē. ⁊ ppharē ce
pit. Accipe sacramentū corpis ⁊ sanguis dni.
⁊ mal ē potest. Jam de tribus dictū ē. Qui
manducat. ⁊ bibit indigne. iudiciū s man
ducat. ⁊ bibit. habere nomē x. et mal ē potest.
De qb dictū ē. polluebant nomē di suū. Ego ha
bē sacramēta ista oīa. ⁊ mal ē potest. habē autē
caritatē. et mal ē ñ potest. Hoc ē g. ppū donū.
qē ē singlaris fons ad hūc bibendū nos hortat
filius di. ad se bibendū. uos hortat spis di. Ecce
ut diligamus dm. rationē habemus. Si hoc nam
festatū ē dilectio di i nob. Non possumus illū di
ligē. ñ poterimus diligere. Si pig eramus ad amandū.
poterimus amare nos. ñ sic nos amamus. Inqs ama
uit. si ñ ad ñqtatē cōgregauit. Egrotos ama
uit. si sanando uisitauit. ds g dilectio ē. i hoc
manifestata ē dilectio di in nob. Ipse filius
suus misit unigenitū i hūc mundū. ut uiua
mus p ipm. Qm ipse dns ait. Maiorē dilectōnē ne
mo potest habē. quā ut animā suā ponat p ami
cis suis. Et ibi pbata ē dilectio. x i nos. qe mor
tuus ē p nob. Dilectio patris. unde pbata ē i nob.
Qa filius suus unicus misit mori p nob. Sic et
paulus apls dicit. q filio suo pio ñ pepercit. si p nob
oīb tradidit illū. Qm ñ ⁊ cū illo oia nob donā
uit. Ecce xpm tradidit pater. ⁊ tradidit iudas.
Hunqd ñ quasi simile facta uidetur traditor iu
das. g traditor ⁊ ds pater. Absit. Inqs dico. si
et apls dicit. q pio filio suo ñ pepercit. si p nob
oīb tradidit illū. Pater illū tradidit. ⁊ ipse se tra
didit. Ait autē ipse apls. Qui me dilexit. ⁊ tradidit
se ipm p me. Si pater tradidit filium. ⁊ tradidit
semet ipm filius. Iudas qd fecit. Facta ē traditio
a filio. facta ē traditio a iuda. una res facta ē.
si que res discernit patrem tradentem filium. se
ipm filium tradentem. et iudam tradentem magistrum
suum. Qa hoc fecit pater. ⁊ filius i caritate. fecit
autē hoc nullus in passione. Videtis. qa ñ q fa
ciat homo cōsideramus ē. si q animo ⁊ uoluntate faciat. In eodem facto ñ uenimus dm patrem.
i quo ñ uenimus iudam patrem iudicium. iudam dete
stamus. benedicimus caritatem. detestamus ñqtatem.
Qm enim pstitutum ē genere humano de tradi
to ē. Hunqd hoc cogitauit iudas ut traderet.
ds cogitauit saluē mundum. q redempti sumus. iudas
cogitauit pcm. q uendidit dnm. hic ipse cogi
tauit pcm. qd dedit p nob. iudas cogitauit
pcm qd accepit ut uenderet. Diuisa g intentio.
diuisa facta fuit. Cū sit una res ex diuisis inten
tionib. Cum si mecum unum amandum. alterum
depmundum. unum glificandum. alterum detestan
dum. Iuenimus. Tantum valet caritas uidere. qa
sola discernit. Videre qa facta hoim sola distin
guit. hoc diximus i similib facti. in diuisis facti.

135